

[Kim Behnke]

succeser, de solstrålehistorier, der er i Storbritannien omkring privatiseringer i energisektoren.

Til sidst vil jeg nævne en ting, som jeg mener, vi bør overveje en dag som i dag, nemlig om ikke tiden er inde til at genoptage atomkraften i den danske energiplanlægning. Teknologien er jo efterhånden så langt fremskredet, at de dommedagsprofetier, der i sin tid var med til at fjerne atomkraften fra den danske energiplanlægning, heldigvis i mellemtiden er gjort til skamme, og derfor håber vi, at Folketinget på et tidspunkt er modent til at genoptage atomkraften.

Det absolut sidste, jeg så vil nævne, er spørgsmålet om de alternative energikilder, herunder også biobrændsler. Vi synes faktisk, hvad der også fremgik af mit indlæg tidligere på dagen, at vi skal gøre meget mere for at udnytte biobrændsler her i landet, men så lad da biobrændslerne få frihedsgrader, frem for at de bliver stopfodret med tilskud. Jeg er ret sikker på, at de, der har med biobrændsel at gøre, langt hellere vil have frihedsgrader og slippe for det offentlige formynderi frem for at blive proppet med tilskud.

Og det skal så være min slutbemærkning ikke bare om biobrændsler, men om energisektoren i det hele taget: Slip energien løs! Det tjener hele samfundet allerbedst.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Hr. Kim Behnke var inde på, at energi er dyr i Danmark på grund af vores politik med mange reguleringer osv. Ser vi på erhvervslivet, så er el billig i Danmark sammenlignet med andre steder, og el er vel nok den politisk set mest påvirkede del af den samlede energisektor. Ser vi derimod på fuelolien, så er den dyr for erhvervslivet i Danmark, og netop oliebranchen er den mindst påvirkede del af energisektoren i forhold til vores energipolitik. Virksomhederne i Danmark betaler faktisk for meget for deres olieprodukter, og det er ikke noget, vi fra energipolitisk side har involveret os i i nævneværdig grad.

En anden korrektion til hr. Kim Behnke er, at han siger, det er mærkeligt, at vi synes godt om elsamarbejdet i Norden, men ikke om det, der er tale om i EF. Men samarbejdet i Norden drejer sig om noget, som jo nu også er vedtaget

i EF, nemlig transmissionsrettigheder, og det er vi for. Det kan man så kalde handel mellem monopolerne, eller hvad man vil på kort form, bevares vel, men det er altså det elsamarbejde, vi har i Norden, og som hr. Kim Behnke åbenbart også synes godt om. Handel mellem elsel-skaberne er nu også på vej mellem landene i EF. Det er helt fint, glimrende.

Men det, vi er imod i EF, eksisterer altså ikke i Norden, nemlig adgang til at gå ind og ud igennem nettet til slutkunder. Det er det, der vil støde mod en lang række i en dansk sammenhæng væsentlige forhold, som gør, at vi optimerer energiudnyttelsen, som vil være meget vanskelig, hvis det andet blev gennemført.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Poul Nielson fortæller nok en gang Folketinget, at dansk erhvervsliv har meget billige elpriser, men det er, fordi hr. Poul Nielson tror, at en tegnebog har mere end ét rum. Det har min ikke, og min tegnebog kan ikke kende forskel på, om jeg betaler en højere varepris som følge af høje skatter, eller jeg betaler vareprisen som følge af høje elpriser.

Pengene til hele den tilskudsjungel, der er inden for energisektoren – subsidieringen med 1,5-1,8 mia. kr. inden for naturgassektoren osv. – plukkes ikke ned fra træerne, de bliver genereret det samme sted, nemlig i vores produktionssektor. Derfor er det den samme erhvervssektor, som hr. Poul Nielson mener har billig el, som via skatter og afgifter betaler for alle subsidierne inden for resten af energisektoren. Sådan er sammenhængen rent samfundsøkonomisk. Jeg er godt klar over, at hr. Poul Nielson ikke er enig i det. Det er bl.a. det, der udgør den ideologiske forskel mellem hr. Poul Nielson og mig.

Med hensyn til internationaliseringen inden for EF var det rart at få hr. Poul Nielson til at bekræfte, at jeg havde ret i min antagelse, nemlig at lige præcis dér, hvor hr. Poul Nielson ikke vil være med til internationalisering, er, hvor det sker i form af nogle frihedsgrader, og det er så igen i bund og grund et ideologisk spørgsmål, men det er selvfølgelig tilfredsstillende at få det understreget så tydeligt, som hr. Poul Nielson gjorde det.

Hr. Poul Nielson vil ikke være med til at give hverken dansk erhvervsliv eller andre for-